

ธ คือครูผู้ยิ่งใหญ่ : เรียนรู้จากพระราชกรณียกิจ

เกษม วัฒนชัย*

1. เป้าหมาย

(จากหนังสือ “ดุจดวงตะวัน” พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)

“...การช่วยเหลือประชาชน เป็นหน้าที่ของสถาบันพระมหากษัตริย์ ต้องทำประจำอยู่แล้ว...”

“...ตั้งแต่เกิดมาจำความได้ ก็เห็นทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงคิดหาวิธีการ

ต่าง ๆ ที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของคนไทยให้ดีขึ้น...”

2. ขั้นตอน

(จากคำประกาศราชสดุดีเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทูลเกล้าถวายปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาส่งเสริมการเกษตร เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2539)

“พระราชกรณียกิจที่ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้ทรงปฏิบัติในโอกาสเสด็จพระ-

ราชดำเนิน ไปพระราชทานความช่วยเหลือ บรรเทาทุกข์ของเกษตรกร ในทุกภูมิภาคของ ประเทศด้วยพระวิริยะอุตสาหะ ตลอดจนระยะเวลาถ้วนห้าทศวรรษที่ผ่านมา ได้แสดงให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถ และอัจฉริยภาพในด้านการส่งเสริมการเกษตรอย่างแท้จริง ทรงยังด้วยพระวิจารณ์ญาณ ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ อันเป็นผลจากการทรงศึกษา ค้นคว้า และทดลองด้วยพระองค์เอง จนเป็นที่ถ้อยแท้แก่พระราชหฤทัยว่าเป็นทฤษฎีที่ใช้ได้ และเป็นการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดผลดี จึงพระราชทานเผยแพร่ความรู้และเทคโนโลยีนั้นๆ ไปสู่เกษตรกรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความรู้และเทคโนโลยีทั้งนั้นแพร่หลายไปสู่ปวงพสกนิกรที่ทรงอาทรห่วงใยอย่างกว้างขวางสืบไป

พระราชกรณียกิจในการช่วยเหลือพสกนิกรนั้น เป็นที่ประจักษ์แก่สากลว่า ทรงเน้นการช่วยเหลือในลักษณะให้การศึกษาแก่พสกนิกร เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในเบื้องต้น และพัฒนาไปสู่การสร้างความสำเร็จให้แก่ชีวิตและครอบครัวเป็นลำดับถัดไป จนถึงสามารถช่วยเหลือสังคมและชุมชนของตนได้ในที่สุด ...”

3. หลักวิชา

(จาก “รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำหลักวิชาจากโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริมาเป็นเนื้อหาสาระของกิจกรรมวิชาการในสถาบันราชภัฏ” โดยศาสตราจารย์ ดร.เฉลียว บุรีภักดิ์ จัดพิมพ์โดยหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสถาบันราชภัฏ มกราคม 2540)

3.1 หลักวิชา คือ ข้อความรู้ที่มนุษย์ได้ความรู้ในความเป็นจริง และความเป็นไปของธรรมชาติ แล้วนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตหรือทำการงาน เนื้อหาของหลักวิชาจะบอกว่าจะมีอยู่จริงหรือไม่ อะไรเป็นเหตุปัจจัยให้เกิดผลใด ผลใดเกิดจากเหตุปัจจัยใด และถ้าต้องการผลอย่างหนึ่งจะต้องกระทำตรงที่เหตุปัจจัยอย่างใดจะได้ผลนั้น

ความคิดเรื่อง “หลักวิชาที่แฝงอยู่ในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ” เกิดจากความจริงที่ว่า โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งมีจำนวนถึง 2,416 โครงการ (กปร. 2539 : 22) ล้วนมีหลักวิชาแฝงอยู่ทั้งสิ้น เป็นหลักวิชาที่แฝงตัวอยู่ในเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์จริง เป็นหลักวิชาที่อยู่ในสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะก็มี และที่บูรณาการระหว่างหลายสาขา ก็มี แต่การมองดูโครงการอย่างผิวเผินอาจมองไม่เห็นหลักวิชา จำเป็นต้องมีการกลั่นหลักวิชา

โดยอาศัยผู้มีความรู้ความชำนาญจึงจะมองเห็น
ได้ชัดเจน

3.2 หลักวิชาแบ่งตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้น

เมื่อแบ่งตามลำดับเวลา หลักวิชา
ที่แฝงอยู่ในโครงการอันเนื่องมาจากพระราช
ดำริ อาจแบ่งได้ เป็น 3 ประเภท คือ

1. หลักวิชาที่มีอยู่ในพระราชดำริ
ของพระองค์ท่าน หรืออยู่ในความคิดของ
บุคลากรที่ ถวายงานในโครงการเมื่อตอนก่อตั้ง
โครงการ ได้แก่ หลักการคิดและเขียนโครง
การ หลักการสำรวจควมจำเป็น ข้อมูล
สภาพความต้องการ ตลอดจนแหล่งทรัพยากร
ที่มี หรืออนุมานมาใช้ และปัญหาอุปสรรคใน
การก่อตั้งโครงการ เป็นต้น

2. หลักวิชาที่เกิดขึ้นหลังจากเริ่ม
โครงการ ได้แก่ ความจริงเกี่ยวกับสภาพความ
เป็นไปของปัจจัยต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงาน
ของโครงการ ปัจจัยหรือตัวแปรอื่นที่เข้ามา
แทรกโดยไม่ตั้งใจ กระบวนการทำงานในแต่ละ
ส่วนของโครงการ ปฏิบัติหรือปรากฏ
การณ์ ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยต่างๆ ทั้งที่คาดหวังไว้
ก่อนและที่มิได้คาดหวัง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น และ
ผลกระทบสืบเนื่องที่เกิดขึ้น เป็นต้น

3. หลักวิชาที่ยังไม่ทราบและ
ต้องค้นคว้าเพิ่มเติม ได้แก่ ข้อความรู้ที่ผู้ปฏิบัติ
งานถวายในโครงการรู้สึกว่าจะไม่ทราบชัดเจน
และต้องการจะศึกษาค้นคว้าให้ทราบ เพื่อนำ

มาปฏิบัติงานของโครงการในส่วนต่างๆ ให้ได้
ผลดียิ่งขึ้น เป็นต้น

3.3 หลักวิชาแบ่งตามลักษณะของโครงการ

เมื่อแบ่งตามลักษณะของโครงการ
หลักวิชาที่แฝงอยู่ในโครงการพระราชดำริอาจ
แบ่งได้ เป็น 4 ประเภท คือ

1. หลักวิชาจากโครงการลักษณะ
การพัฒนา ได้แก่ หลักวิชาจากโครงการที่ทรง
ทราบอย่างแน่พระทัยแล้วว่า การดำเนินงาน
ตามหลักวิชาดังกล่าวจะเป็นการพัฒนาชีวิต
ความเป็นอยู่ เช่น โครงการออมก้นน้ำ โครง
การส่งเสริมอาชีพ โครงการไร่นาสวนผสม
โครงการพัฒนาดินและโครงการ แก้มลิง
 เป็นต้น โครงการลักษณะนี้ส่วนมากเป็นโครง
การซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงศึกษาทดลองล่วงหน้า
มาแล้วระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการค้นคว้า
วิจัยส่วนพระองค์ หรือทรงประมวลจากเหตุ
การณ์และปรากฏการณ์อื่นๆ ก็ได้

2. หลักวิชาจากโครงการลักษณะ
ค้นคว้าวิจัย ได้แก่ หลักวิชาจากโครงการที่มุ่ง
ค้นคว้าวิจัยเพื่อทราบคำตอบชัดเจน ก่อนจะนำ
ไปปฏิบัติหรือเผยแพร่ เช่น โครงการทดลอง
ปลูกพืชเมืองหนาว โครงการทดลองเพาะเห็ด
หอม โครงการทดลองเพาะสาหร่ายเกลียวทอง
และโครงการวิจัยพันธุ์พืช เป็นต้น

3. หลักวิชาจากโครงการลักษณะ
วิจัยและพัฒนา (R & D) ได้แก่ หลักวิชาจาก
โครงการที่มุ่งพัฒนารูปแบบของเครื่องมือ

หรือเทคโนโลยีขึ้นมาใช้ในการกิจอย่างหนึ่ง
อย่างใด โดยที่ในการพัฒนาเครื่องมือดังกล่าว
จะต้องใช้วิธีวิจัยทดลองเข้าช่วย เช่น โครงการ
วิจัยและพัฒนากังหันน้ำชัยพัฒนา โครงการ
วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรต้นแบบสำหรับผลิต
ถ่านจากแกลบอัด โครงการวิจัยและพัฒนา
ระบบสูบน้ำด้วยกังหันลม เป็นต้น

4. หลักวิชาจากโครงการลักษณะ
เผยแพร่หรือสาริต ได้แก่ หลักวิชาจากโครง
การที่มุ่งเผยแพร่วิธีทำงานหรือเทคโนโลยีบาง
อย่างให้แก่กลุ่มเป้าหมาย เช่น โครงการสาริต
การเกษตรผสมผสานตามแนวทฤษฎีใหม่
โครงการสวัสดิการปลูกป่าบนที่ลาดเชิงภูเขา
โดยปลูกข้างบนก่อน และโครงการแปลงสาริต
การปลูกกักรอเบอร์สำหรับชาวเขา เป็นต้น

3.4 หลักวิชาแบ่งตามเนื้อหาของโครงการ

ตามที่ประมวลได้จากหนังสือ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
กับงานพัฒนา (กปร. 2531) โครงการตามแนว
พระราชดำริ แบ่งตามลักษณะจุดเน้นของโครง
การได้ 14 หมวด คือ

1. การพัฒนาชนบท เช่น โครง
การสร้างควมมั่นคงในชนบท จังหวัด
กาฬสินธุ์

2. การพัฒนาการเกษตร เช่น
พัฒนาเกษตรกรรมเบ็ดเสร็จ อำเภอบางไทร-
เสนา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

3. การพัฒนาการประมง เช่น
ขุดบ่อเลี้ยงปลาให้ราษฎรตามแนวพระราชดำริ
จังหวัดนครราชสีมา

4. การพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ เช่น
ส่งเสริมเลี้ยงโคนม อำเภอเมือง จังหวัด
กาญจนบุรี

5. การพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น
พัฒนาห้วยเพ็ชร จังหวัดเพชรบุรี

6. การพัฒนาและอนุรักษ์ดิน
เช่น พัฒนาที่ราบเชิงเขา (ฝายห้วยถ้ำภู) จังหวัด
ปราจีนบุรี

7. การอนุรักษ์หรือทอกรป่าไม้
เช่น ปลูกป่าสริมธรรมชาติในและนอกเขต
อุทยานราชภุมณ

8. การพัฒนาชาวเขา เช่น จัดที่
ดินให้ราษฎรมุเซอแดง บ้านแสนคำลือ
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

9. โครงการธนาคารข้าว

10. โครงการธนาคารโค-กระบือ

11. โครงการฝนหลวง

12. หน่วยแพทย์เคลื่อนที่

13. การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

14. โครงการศิลปาชีพพิเศษ

ในแต่ละหมวดได้กล่าวรวมถึง
โครงการที่มีจุดเน้นในเรื่องนั้น ทั้งที่เป็นโครง
การส่วนพระองค์ ซึ่งทรงดำเนินการในบริเวณ
พระราชวังสวนจิตรลดา ในลักษณะการค้นคว้า
วิจัยทดลองภายใต้ชื่อรวมๆ ว่า โครงการส่วน

พระองค์สวนจิตรลดา และโครงการซึ่งทรงแนะนำให้น่วยราชการดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ

3.5 ตัวอย่างหลักวิชาว่าด้วยการพัฒนาโดยทั่วไป

ต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่งของหลักวิชาโดยย่อที่กลั่นมาจากหนังสือ 50 ปี แห่งการพัฒนาตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (กปร. 2539) ซึ่งเป็นหลักวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาโดยทั่วไป

หลักวิชาที่กล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ ส่วนมากเป็นหลักวิชาซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงใช้ในทรงก่อตั้งและดำเนินงานโครงการพัฒนา เป็นหลักวิชาประเภททั่วไป คือใช้ได้กับโครงการหลายประเภท มิใช่จำเพาะด้านการเกษตร แหล่งน้ำ หรือสุขภาพอนามัย ส่วนหลักวิชาเฉพาะด้านนั้นคงจะปรากฏในหนังสือเล่มอื่น ๆ เช่น เอกสารวิเคราะห์ หรือรายงานของแต่ละโครงการ เป็นต้น

หลักวิชาที่กล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ ได้แก่

1. การพัฒนาต้องเกิดจากภายใน จึงจะมีความมั่นคง ทรงใช้คำว่า “ระเบิดจากข้างใน” ซึ่งหมายถึงความเจริญเกิดจากภายใน แล้วค่อย ๆ ปรากฏออกมาภายนอก มิใช่เอาความเจริญจากภายนอกเข้าไปพอกหรือห่อหุ้ม

2. การพัฒนาต้องเกิดขึ้นเป็นขั้นตอนตามลำดับ มิใช่กระโดดข้ามขั้น เช่น ถ้ามีปัญหาทุกขร้อนเฉพาะหน้า ต้องแก้ปัญหานั้นก่อน เพื่อให้ร่างกายและจิตใจมีกำลังจะพัฒนาเรื่องอื่น ๆ ต่อไป หรือจะสร้างบ้านต้องก่อฐานรากก่อน มิฉะนั้นจะคิดสร้างเสาและโครงหลังคาได้อย่างไร อาจประยุกต์ใช้กับกรณีเด็กนักเรียนที่หัวข้าวหรือขาดอาหาร ซึ่งย่อมเรียนไม่รู้เรื่อง

3. ความสามารถพึ่งตนเอง คือมาตรฐานขั้นต้นของความเจริญ ทรงแนะนำแก่นักพัฒนาว่า “ควรยึดหลักสำคัญว่า เราจะช่วยเขาเพื่อให้เขาสามารถช่วยตัวเองต่อไป”

4. การศึกษาทดลองเพื่อหาวิธีที่เหมาะสมโดยเริ่มจากขนาดเล็กก่อน เป็นสิ่งจำเป็นในระยะแรกๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเริ่มด้วยการค้นคว้าทดลองเป็นการส่วนพระองค์ โดยทรงหาหรือผู้เชี่ยวชาญในงานนั้น ๆ และทรงแก้ไขดัดแปลงวิธีการอยู่ระยะเวลาหนึ่ง เมื่อทรงแน่พระทัยว่าโครงการนั้นได้ผลดี จึงทรงให้มีการดำเนินการอย่างจริงจังในภายหลัง

5. การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กันไป ทรัพยากรธรรมชาติคือต้นทุนหลักของการสร้างความเจริญทั้งปวง ถ้าทำลายต้นทุนหลักลงเรื่อย ๆ ความเจริญก็เกิดไม่ได้ จึงได้ทรงมุ่งมั่นทำนุบำรุงปรับปรุงสภาพของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ ดิน เป็นต้น

6. การพัฒนาที่ดีต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะแก่สภาพแวดล้อม การพัฒนาที่ขาดความระมัดระวังจะก่อให้เกิดผลข้างเคียงในทางเลวร้าย การพัฒนาอุตสาหกรรมและการเปลี่ยนสภาพจากชนบทเป็นเมือง ก่อให้เกิดน้ำเสียที่ผิวดินและอาจลึกลงไปถึงแหล่งน้ำใต้ดิน อากาศเป็นพิษ พื้นที่บริเวณสกปรกเกลื่อนด้วยขยะและสิ่งรกรุงรังสาวยคา เมื่อเกิดภาวะเช่นนี้ขึ้น การปรับปรุงแก้ไขก็ถือเป็นการพัฒนาด้วยเหมือนกัน และควรต้องทำอย่างยิ่ง หลักวิชาข้อนี้อาจประยุกต์ใช้กับการที่บุคคลหนึ่งการพัฒนาในเรื่องต่างๆ ของตนเอง แต่สร้างผลกระทบข้างเคียงแก่ผู้อื่น

7. การพัฒนาจะได้ผลดีต้องเป็นไปตามลักษณะทางภูมิศาสตร์และสังคมศาสตร์ของท้องถิ่น คือต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของดิน น้ำ ป่าไม้และทรัพยากรอื่น ๆ และต้องคำนึงถึงนิสัยใจคอของคนว่าเขาคิดอย่างไร เราจะไปเปลี่ยนแปลงทุกอย่างในทันทีไม่ได้ เราต้องเข้าไปดูว่าเขาคิดการอะไรจริง ๆ แล้วก็อธิบายให้เขาใจ ว่าจะบรรลุความต้องการนั้นได้อย่างไร

8. การพัฒนาจะได้ผลดีต้องอาศัยหลักวิชาและเทคนิควิธีที่เหมาะสม การแสวงหาหลักวิชาและเทคนิควิธีที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็นในทุกเรื่อง หรือทุกด้านที่จะทำการพัฒนา และมีข้อจะได้มาจากตำราเป็นสำคัญอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยการคิดพินิจ

พิเคราะห์ถึงความเป็นเหตุเป็นผล ต้องสังเกตและต้องปฏิบัติจนเกิดความแน่ใจด้วยตนเอง

9. การพัฒนาจะได้ผลดีต้องทำเป็นรูปแบบโครงการ คือ จัดให้มีการพัฒนาแต่ละเรื่องเป็นหนึ่งโครงการ มีลักษณะเป็นหนึ่งหน่วยระบบเพื่อการทำงาน มีผลผลิตที่คาดหวัง มีกระบวนการทำงานที่จัดตั้งขึ้น มีสิ่งป้อนที่จัดหามาป้อนเข้าสู่ระบบ การวางแผนโครงการก็คือการออกแบบหน่วยระบบ ซึ่งต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ก่อน และเมื่อโครงการดำเนินงานไปแล้ว สามารถประเมินผลและประสิทธิภาพได้

10. การพัฒนาจะได้ผลดีต้องมีการประสานงานและบูรณาการ การประสานงาน (co-ordination) คือการจัดให้ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้แสดงบทบาทอย่างสอดคล้องกัน เหมือนนักดนตรี หลายคนที่เล่นเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ในวงเดียวกันและเพลงเดียวกัน ส่วนบูรณาการ (integration) คือ การนำเอาความคิดอ่านและศักยภาพต่าง ๆ ของหลายฝ่ายผสมผสานและผนึกเข้าด้วยกันในสัดส่วนที่พอเหมาะ

11. โครงการพัฒนาจะดำเนินการได้ต้องมีสำนักงานรับผิดชอบ สำนักงานรับผิดชอบในที่นี้ คือ ผู้ทำหน้าที่กำกับควบคุมดูแลและประสานงานให้โครงการดำเนินไปตามแผน ซึ่งวางไว้แล้ว หรือจะเรียกว่าเป็นผู้บริหารโครงการก็ได้ เป็นงานที่แตกต่างจากการ

ปฏิบัติงานในโครงการ แต่อาจจะกระทำโดยคนเดียวกันก็ได้ ถ้าหากสามารถแบ่งตัวเองได้ แต่ถ้าเป็นโครงการใหญ่ จะต้องจัดตั้งสำนักงานขึ้นต่างหาก

12. การพัฒนาจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความขยันอดทนอย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยเฉพาะการพัฒนาในเรื่องที่มีความสำคัญ ๆ นั้น หากไม่สำเร็จง่ายง่าย มักต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ มากมาย ความเพียรมานะ (perseverance) จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นแบบอย่างที่ดี ประเสริฐ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จำนวน 2,416 โครงการนั้น แสดงว่าได้ทรงดำริ สืบค้นหาหนทางโครงการโดยเฉลี่ย นับเป็นรอยเบื้องพระยุคลบาทแห่งความมานะพยายามอย่างยิ่งยวด ซึ่งชาวไทยควรยึดถือเป็นแนวทางดำเนินชีวิต

3.6 หลักวิชาจากการเยี่ยมชมศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย

หลักวิชาที่สรุปได้จากการไปเยี่ยมชมศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย ตำบลสามพระยา อำเภอสายบุรี จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2539 มีดังนี้

1. การปลูกป่าโดยไม่ปลูก
2. การปลูกป่าโดยเสริมธรรมชาติ
3. การปรับสภาพของดินโดยป่าธรรมชาติ
4. การปรับสภาพของดินโดยป่าปลูกเสริม

5. วัฏจักรของพืชและสัตว์ ความสัมพันธ์และการพึ่งพิง
6. ความสัมพันธ์และความสมดุลของมนุษย์และธรรมชาติ
7. เกษตรแผนใหม่ การจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด
8. วัฏจักรและประโยชน์ของหญ้าแฝก
9. อุณหภูมิและหน้าที่ของศูนย์ศึกษาในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยปวงชน
10. การจัดองค์กรและการประสานงานเพื่อการพัฒนา
11. เทคนิคและวิธีการระดมสรรพกำลังเพื่อการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
12. อุดมการณ์ร่วมหลักปฏิบัติ การควบคุม การบังคับบัญชา การนิเทศและติดตามผล
13. อุปสรรคและปัญหาที่มีทั้งที่แก้ไขได้ และที่ยังต้องหาทางแก้ไข
14. โครงการต่อเนื่องอันเกิดจากความสำเร็จของงาน
15. การศึกษาการกลับมา การคงอยู่ และการเผยแพร่ขยายของทัศนคติต่าง ๆ ในศูนย์การพัฒนาห้วยทราย
16. การศึกษาความเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของราษฎร และชุมชนบริเวณศูนย์ และชุมชนข้างเคียงโดยรอบ

17. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วย

ทราย บทบาท หน้าที่ ความสำเร็จ มุมมอง
ในด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

โดยเฉพาะมีหลักวิชาที่น่าสนใจ

ใจอย่างยิ่งประการหนึ่งคือ การปลูกไม้ 3 อย่าง
เพื่อประโยชน์ 4 อย่าง นุศลากรของศูนย์ศึกษาฯ
ได้บรรยายให้คณะฟังว่า

“การปลูกต้นไม้ 3 อย่าง เพื่อ

ประโยชน์ 4 อย่าง ซึ่งคณะผู้ปฏิบัติงานรับใส่
เกล้าฯ ในการปฏิบัติงาน และนำมาเผยแพร่แก่ผู้
ที่มาเยี่ยมชม คือ การปลูกต้นไม้สำหรับก่อสร้าง
บ้านเรือน การปลูกต้นไม้สำหรับกรบริโภค
และการปลูกต้นไม้สำหรับทำฟืนโดยที่
ประโยชน์ 3 ประการแรก คือ ได้ใช้ไม้ก่อสร้าง
ที่อยู่อาศัย ผลได้บริโภค และทำฟืน ทั้งนี้ไม้
แต่ละชนิดอาจจะใช้ประโยชน์มากกว่า 1 อย่าง
ส่วนประโยชน์ประการที่ 4 ก็คือส่วนต่าง ๆ
ของต้นไม้ที่ปลูกนั้นสามารถช่วยอนุรักษ์ดิน
และอากาศอีกด้วย

4. วิธีการค้นคว้าวิจัย

(จากหนังสือ “ทฤษฎีและระบบการ
พัฒนาที่ยั่งยืน” ศาสตราจารย์ ดร.เจลิชว บุรี-
ภักดี สำนักงานสถาบันราชภัฏ กันยาชน 2542)

“วิธีการค้นคว้าวิจัย ที่ปรากฏใน

โครงการวิจัยและพัฒนาอันเนื่องมาจากพระ
ราชดำรินั้น มีขั้นตอนดังนี้

1. การค้นหาให้พบ

1.1 ค้นหาให้พบประเด็น

ปัญหา

1.2 ค้นหาให้พบวิธีแก้ปัญหา

2. การทดลองได้

2.1 การดำเนินการทดลองวิธีแก้
ปัญหา

2.2 การสรุปวิธีแก้ปัญหา

3. การสาธิตให้เห็น

3.1 การจัดสาธิตเผยแพร่เพื่อให้
มีการนำไปปฏิบัติใช้

วิธีการข้างต้น มีความเป็น

วิทยาศาสตร์ คือ สอดคล้องกับวิธีการเชิงวิทยา-
ศาสตร์ในการแสวงและพิสูจน์ข้อความรู้ ซึ่ง
ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การระบุประเด็น
ปัญหา การสร้างสมมุติฐาน การทดสอบ
สมมุติฐาน การสรุปข้อความรู้ที่ได้ และการ
แสดงการใช้ความรู้ที่ได้ จึงถือได้ว่าเป็นวิธีการ
ที่มีมาตรฐาน สามารถนำมาใช้ปฏิบัติงานค้น
คว้าวิจัยได้

(เอกสารประกอบการอภิปราย เรื่อง “ในหลวงกับเทคโนโลยีไทย” ในการสัมมนา เรื่อง “วันเทคโนโลยี
ไทย” จัดโดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สภาสมาคมวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม วันที่ 19
ตุลาคม พ.ศ. 2544 ณ ศูนย์การแสดงสินค้านานาชาติอิมแพค เมืองทองธานี)